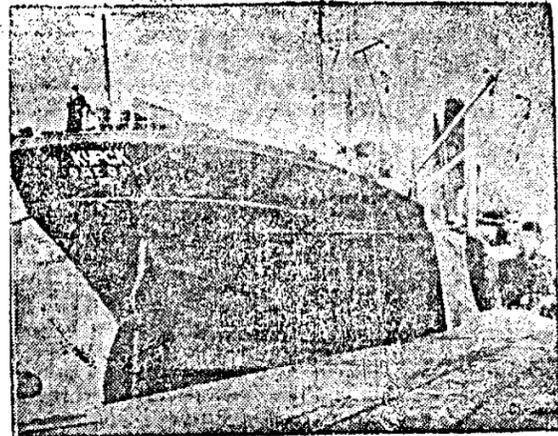

ЧЕТЕТЕ!
АКУЛА
НАУЧНО-ЗАБАВЕН
ОТДЕЛ
ЕДНО ПЛАВАНЕ
В
ОРИЕНТА
5 лева
Бр. 49 Год. III
1. II. 1948 г.

народен ФЛОТ

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ ВОЙСКИ

Съветският кораб „Курск“ разтоварва жито на Варненското пристанище.

„Нашата най-важна и непосредствена задача е да осигурим за своите страни, за Балканите и Дунавския басейн условия за мирен и творчески труд.“

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

ЕДИННИ БАЛКАНИ

Когато през юли м. г. в ООН дипломатите на великите западни „демокрации“ настояваха с безочлива упоритост създаване на нова балканска комисия, на самите Балкани ставаше нещо което накарало достопочтените мисионери да променят благочестивия вид на лицата си.

От Драгоман до Блед по всички гари и гарички българската правителствена делегация водена от м-р председателя Г. Димитров беше приветствувана от югославските народи с възторжените възгласи: „Димитров — Тито“.

Малко по-късно в Евксиноград — Варна прославения югославски маршал Тито сложи подписа си под съюзния договор между Н. Р. България и Ф. Н. Р. Югославия. Последваха подобни договори между Югославия и Албания, България — Албания, Югославия — Румъния и само преди две седмици България подписа договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ с младата република Румъния.

Така народите от балканските страни изразиха волята си сами да уреждат своя политикообществен и стопански живот. Те показаха, че последната война избистри достатъчно съзнанието на „дивите“ балканци за да допуснат чуждестранни комисии да контролират чувствата и желанията им.

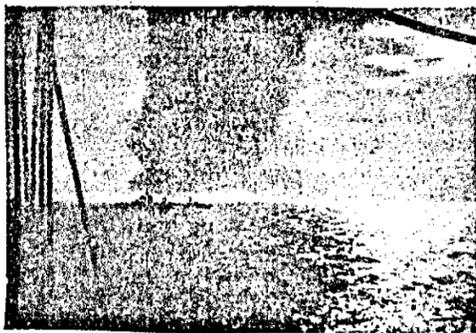
Сключените напоследък договори не са дипломатическите договори и пактове сключвани от бившите царски и кралски правителства само за форма, защото независимо от тържествените лицемерни речи за братство и приятелство, непрестанно бяха раздухвани патриотично-шовинистическите страсти за „Велика България“, „Велика Сърбия“ и др.

Днешните договори са продиктувани от сърдцата и написани с кръвта по бойните полета в дружната борба против фашизма. Те осигуряват за винаги единството между балканските народи и затвърдяват решително волята за опазване плодотворе на тяхния труд.

В обединението на Балканите, няма нищо скрито. В тяхните договори не съществуват никакви тайни клаузи за заграбване чужди територии или разширяване на „сферите на влияние“. Тяхната мечтана цел е: чрез обмяна на стопанския опит, обмяна на научни, културни и други общественополлезни средства да се превъзмогнат трудностите и лишенията предизвикани от войната и неурожайната година; да насочат своето бъдеще към такъв живот, където всеки да заема подходящото си място.

Обаче, наред с това, народите от балканските страни дават клетва, че ако някой посмее да наруши спокойния им труд и посегне на това, което са строили и строят с много пот и мъки, то този хищник ще бъде пресрещнат от милиони верни синове изправени като гранитна стена от Адриатическо до Черно морета.

НА СТРАЖА В РОДНОТО МОРЕ

ТОРПЕДНОСЕЦ

ФОНД В „НАРОДЕН ФЛОТ“

Отзовавайки се на молбата на редакцията, младите моряци от учебния център събраха около 9,200 лева за подпомагане и подобрене на вестник „НАРОДЕН ФЛОТ“.

Подписката продължава.

Моряците приветстват

Историческият конгрес на О. Ф.

Нашите делегати ще изразят пред конгреса ЛЮБОВТА И ПРЕДАННОСТА НА МОРЯЦИТЕ КЪМ НОВАТА ЕДИННА ПОЛИТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ

Заедно с целия народ от села и градове, фабрики и учреждения, моряците посрещат с възторг конгреса на Отеч. фронт. Те одобряват напълно програмата на О. Ф., която ще укрепи младата ни Народна република и осигури благоден-

ствие на трудещия се народ и дяс — с увереността че те най-изгради в най-близко бъдеще социализма в нашата страна. Чиновете на морските войски изпратиха на конгреса своите любими командири на националната независимост и Морските войски, кап. I р. К. Халачев и морякът Грозю Гроз-

България. стоменена воля да отбиват всичките опити на империалистите и военнлюбивите насочени срещу държавния суверенитет на Н. Р. България.

Привет на историческия конгрес на Отечествения фронт.

Да живее единната политическа организация О. Ф. начело с първия отечественофронтовец др. Георги Димитров.

Да живее славянското единство начело с най-големият ни брат С.С.С.Р.

СРЕЩА КРАЙ МОРЕТО

(Репортаж)

Леко се полюляват сините води на Варненския залив. На изток в свежия въздух на зимния ден се издига нос Галата, Над него, размахващи бели криле, се вият чайки. Малкия катер минава край входния край на пристанището и палави вълни се покатерват по подложките на каменния вълнолом. Отмерено и бодро тупти мотора — сърдцето на катера. От ритмичния му пулс равномерни тръпки пробегват по железния му корпус и преминават по ръцете на хваналите се за борда моряци. Зашумява младата им кръв и те възбудни и весели запяват. Полита над залива волната моряшка песен. Радостни са момчетата. Празник е днес и моряшката агитка от поделението 101 отива да направи посещение на държавния завод „1-ви май“. Ще се срещнат народните синове и дъщерни — едините — верни стражи на родното Черноморие, а другите — достойни строители на народната република.

Катерът умерено пори леко развълнуващите води на залива

с курс към Карантината. Десетина минути още, една умела маневра на моряка-командир и малкия катер приставна на железобитонния кей, докосвайки стената с дървените си краци. С весели викове наскочат моряците по кей и под „строй“ е бодря песен потеглят към държавния завод „1-ви май“. Песните не спират. Чист е прохладният въздух на крайбрежнето, като през пролет е хубаво времето и моряшките гърди широко се разтварят всред звуците на песента.

Слънцето се подава иззад облак и водите на залива заблестяват в хиляди отражения.

Още един завои на пътя и зад дърветата изниква голямото здание на държавния завод „1-ви май“. Мрачно владение на големия богатши и фабрикант у нас преди 9-ти септември — Асен Николов, а сега разслабик на ударници и трудови герои — това е държавния завод „1-ви май“. Преди няколко години само, тук са владеели гнета и мизерията, покровителствувани щедро от бившия

собственик — крупен акционер на българското търговско паракодно дружество и притежател на големи имоти по платото над фабриката, достигащи чак до Галата.

„1-ви май“! Днес той е един от крепостите на републиката. Тук скромната девойка Маруся Тодорова създаде за първи път у нас след светлата 9-то-септемврийска победа ударничеството. Последваха я десетки нейни другарки като Маруся Калинова — другата Маруся, Маришка Стефанова, Виолета Бербенкова и редица други. Някои от работничките работиха на 10—12 стана. Създадох се производствени бригади и мощната вълна на съревнованието заля текстилния завод. Сега сред песента на станотеве младите героини изграждат бъдещето на своята народна република.

Посрещна ни вратарят — добродушен усмихнат старец.

— Добре дошли! Добре дошли, чакат ви — говори зарад- (следва на II-ра стр.)

ЖИТО ОТ СССР

Преди няколко дена във Варненското пристанище акустира съветският кораб „Курск“ носещ в хамбарите си 5,312,000 кгр. жито, в изпълнение на търговската спогодба, сключена между България и СССР. Варненското гражданство се стече на пристанището за да изрази своята гореща благодарност към трудещите се от страната на социализма.

Кметът на града т-н Гено Гутев произнесе пламенна реч, в която между другото каза:

„... Ето отговора, който дава братския Съветски съюз на клеветите на нашите и чужди врагове, че българският народ гладувал, защото неговото жито отивало в Съветския съюз! Не отива в Съветския съюз, а от Съветския съюз идва жито за изхранването на нашия народ...“

От името на стеклите се граждани по случай тържеството с всеобщо удобрене и възторг бе изпратена благодарствена телеграма до вожд на Съветските народи генералисимус Сталин.

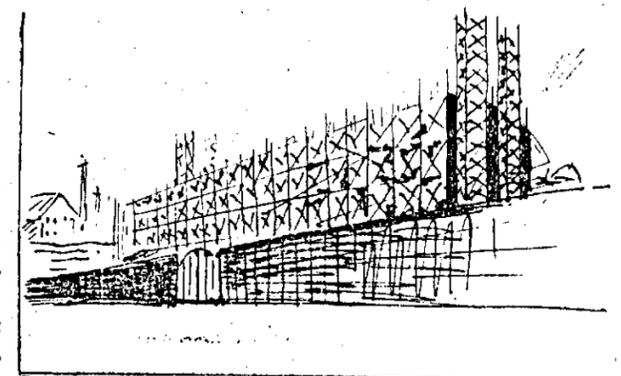
ДОГОВОР ЗА КОРАБОПЛАВАНЕ СЪС С.С.С.Р.

Предстоящо е сключването на нов търговски договор и договор за корабоплаване за 1948 год. между България и Съветския Съюз. За целта министърският съвет е назначил правителствена стопанска делегация която ще води преговорите от името на нашето правителство.

Специалистите припадени към делегацията са от известно време в Москва за да извършат някои от предварителните работи по воденето на преговорите.

Делегацията ще се води от министъра на търговията и производствено др. Кр. Добрев.

Бетонни кораби

спокойно над водата.

—Къде и как се строят те?
—Тук в ляво-отвърща стоящата до мене пазач на моста. Отправям се към посоченото място. Зад проточилата се край шосето, дъсчена ограда се издига гъстозамрежени скели и кофражи.

На пръв поглед като че ли няма никой, но ако човек се вгледа ще забележи много сиви фи-

гури, които се появяват и изчезват някъде из скелите.

До широко разтворената вратна част от мотора на пресейвачката от чийто улей се сипе на земята пресейт дребен чакъл. Нисък работник тика по релсите вагонетка след вагонетка и ги изсипва в подземния бетонобъркан. Омесеният добре бетон се пренася и от елевато-

рите излива в предварително построени баржи.

ЦЕЛИЯТ КОРПУС НА КОРАБА И НЯКОИ СПЕЦИАЛНИ ПРЕГРАДИ СЕ ИЗЛИВАТ ОТ БЕТОН.

Това е някък обикновено, но колко внимание, съобразителност и умение, се изисква в построяването на кофражите, в отливането, до спускането му водата! Предприятно е основано през 1941 г. с немски и български капитали под фирмата на а. д. „Нептун“. Сега то присъединено към корабостроителницата „Кораловаг“, където се изработват настройките на циментните кораби.

—Работим колективно, на групи, разправя новия секретар на профгрупата Кръстю, дърводелец. Край нас банчинга свишти оглушително и трябва да викаме високо за да можем да се чуваме, — за новогодишното съревнование имаме добри резултати,

ВОРИЕНТА

(РЕПОРТАЖ)

ВОДОЛАЗНО ДЕЛО

В ускорения ход на човешкия прогрес, мореплаването изиграва важна роля в различните стадии на неговото развитие. Носител на материални и културни блага, мореплаването се развило и израстна върху най-мъжествените прояви и опита на отдалечите животи си в името на морето, хора-моряци.

Наравно с всички специалности и отрасли в морското дело, израстна и допринесе за неговото развитие — водолазно дело. Възможността да стон човек продължително време под водата е било известно в най-старите времена. Старите славяни, когато е трябвало да се борят с по-силен от тях неприятел, са прибегвали до хитрости. Отрязвали са дълги тръстици, пробивали са ги за да преминат свободно въздуха, захващали единия край на тръстиката и запушвайки си носа, те са влизали под водата като се престоявали по няколко часа докато настане удобния момент да приложат изненада срещу силния противник. Още по-рано от това, извършване на подводни работи е ставало от опитни смели плувци наречени гуркачи (дългъчи), които са можели продължително време да задържат дишането си под водата.

Даже и сега в топлие страни моретата на които са богати с гъби (сунгер), бисерни миди и корали, се срещат твърде изкутни гуркачи, които се спус-

Мич. П. Асенов (слева)

Ор... Тръпки ползват по тълпото ми пред мисълта за новите, непознати места, за неизвестността, която дебне да ме изненада с чара си, с екзотиката си. Свят, изграден от „благородния“ жест на пожертвувателност за „добруването“ на ориенталските народи. Страната на старата култура, библейската страна скоро за мен ще бъде нещо непознато, мистично, обвито във вуала на фантазията.

Сънят бягаше от очите ми. Всяка измината миля притуряше към моя предварително построен свят нова подробност. Морето е неспокойно. Небето потъмнява. Разразява се буря. Предишното величие на кораба рухва, за да се замени с пълното подчинение на морската стихия. Борбата с зиналите водни пропасти и хълмовете е неравна. Всеки напрега последни усилия, за да не се изложи като моряк и търси най-нечувствителното място на клатене.

Хайфа е пред очите ми. Негърненето нараства. Найсетне ще бъде осъществено голямото ми желание да стъпя на тая нова, чужда непозната страна, да разгледам оня пътър свят, за който само съм чувал и чел. Исках да прозра в неговия живот и да проверя верността на съобщенията във вестниците за терор за схватки между англичани, араби и евреи. Исках всичко и навсякъде да видя със собствените си очи.

Котвата пада с трясък, веригата трещи. Най-послед... От два часа съм готов за излизане. Бързо си съставям план и с поглед избирам улицата, от която ще започне моето пътешествие. „Забранява се на целия екипаж да слеза на брега! Изключване никому!“ Защо? Но... Как така?! Въпросите са излизали. Отговорите им следват през ноща, а особено към сутринта. Непрекъснато патрулираха английски военни кораби в район от около шест мили. Бяхме обект на осветяване от корабните и брегови прожектори. Първа причина — страх от саботажство т. е. поставяне на подводни мини от водолази. Втора — превърляне на евреи — преселници и трета причина — страх от запалване на петролните цистерни. Но за тях, които се борят за своето право в собствената си страна, тези мерки се оказват неефективни, слаби.

Рано сутринта цистерните до брега се възпламеняват като от небето. Извиват се буини унищожителни пламъци. Димът продължава до обяд. Това е предупредителния сигнал за настъпване на действие от големи размери. От доставчика на продукти научихме за послед-

валата контра-марка — блокада, обиски, арести, разстрели.

Разтоварването беше невъзможно. Корабът се отпрати за Яфа. Заставахме на котва. Разрешени се само на офицерите да слязат на брега. Разочарование № 2. Сега моята цел беше само една — да сляза на брега. Тая мисъл се загнезди здраво в мозъка ми и не ме напущаше. Няма ни дума, нито мисъл, с

завист от една страна и с страдание от друга за своята незавидна съдба: „Предайте на нашите братя българи голямата ни благодарност и дълбоко уважение за подкрепата, която ни оказаха срещу фашистките убийци. Вие градите вече вашето благоденствие. Нашата борба започва. Не ще бъде далеч денят, когато ще можем да си стиснем ръцете за

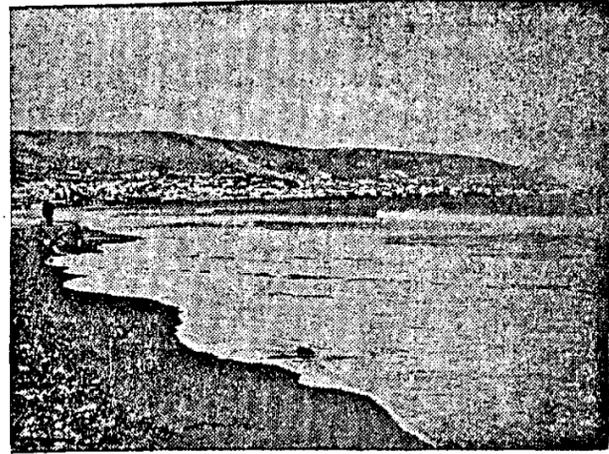
изстреблението на борческия народ на Индия и островите. Заради кого се бие английският войник? ... За себе си, за семейството си, за своите другари ли? Не разбира се. Бие се за шепя експлоататори, за шепя сребролюбци и кръвопийци.

О-в Кипър. Град Фамагуста. Хиляди изгнаници пъшкат и мизерстват тук, защото са имали смелостта и съкровения мечта да се завърнат в родните места. Те са обезвредени, но тяхния народ не спи. Той ще откъсти за страданията им, ще бие врага по всички фронтове и с всички средства, черпейки сили от дълбоката вира в тържеството на правдата и справедливостта. Народ, който твърдо се бори за своето право на съществуване и свобода, той не загива.

Милioni хора пъшкат под икономическия терор на лордовете и джентълмените. Агонизиращия враг на човечеството — английските и американските капиталисти скоро ще идат в историята на тъмното минало, за да не се върнат пилюга. Борбата е жестока. Върху страданията и сълезите ще се роди новия свят, изграден с общите усилия на народите. Слънцето ще озари всеки дом, ще стопли всяко сърце.

Пътят към свободата е един: — Борба!

Мичман П. р. Петър Ив. Петров

Я Ф А

която да окачества тия мерки на разграничение. Бях готов на всякакъв риск. На втория ден успях да излеза.

Яфа... Пъстроцветната гледка ме побърка. Очите ми играеха. Старинно и ново, ориенталско и европейско, богатство и мизерия, сито и гладно — всичко това прилетено днаше богата картина за възхищение и оцудване, погнуса и отвращение. А „най-красивите“ шарки върху този пейзаж са безспорно преградените с телени мрежи и валащи улици, барикади от пясъчни торби, наедно с въоръжени до зъби войници и нуждната телефонна апаратура. А всред обезоръжените туземци, дори и от джебни ножчета се движат групово въоръжени войници и полицаи.

Любопитството ми наделя и отидох пеш до града Тел-Авив на няколко километра от Яфа. Модерен, планиран търговски град. Толкова магазини, че с положителност на всеки жител се пада по един. Тук липсват барикадите. За сметка на тях английски войскови части в пълно бойно снаряжение дефилират по улиците всеки ден за респект и заплаха.

Срещнах много български евреи. Сведенията достигнали до тях за положението в България бяха значително изопачени. Задавах ми хиляди въпроси, разпитвахме ме. Интересна към всичко, което им разказах, бе грамаден. Гледахме

победата.

Свецкият канал Порт-Сайд. Още една страна пъшката под ботуша на хищниците. Многобройните военни транспорти, отправящи се на юг отиват за

СРЕЩА КРАЙ МОРЕТО

(Продължение от 1-ва стр.)

ван той и бърза да отвори вратата. До самата врата две млади работнички ни се усмихват и се спускат да предупредят другарките си за пристигането ни.

Вървим по красива алея с зелени борчета отстраня. От ляво е и самото фабрично здание — то е притихнало. От разтворените прозорци не се чува шумът на машините, тракането на станове. Не минават край тях унесени в работата си млади работнички.

Моряците спират в широкия двор пред трапезарията и изведнаж прозорците на кокетните жилищни постройки наорколо се разтварят и се подават десетки зарадвани лица на момичета, които ни поздравяват. В късо време широката светла трапезария се изпълва от веселия глъч на девойките. Посреща ни председателката на СММ — спретнато момиче с умни весели очи.

Пълна тишина настъпва, когато тя открива с няколко думи за единството между армия и народ забавата. След това бодър марш се понесе над главите и кара сърдцата да затуптват по-силено. Бури от ръкоплескания и мичманът — ръководителя на групата започна приветственото си слово. Той поднася на работничките приветствие от името на народното морячество и ги поздравява с национализирането на фабричните предприятия. После говори за обичта на българските моряци към трудовите герои и героини и за неразривната връзка, която ОФ създава между армия и народ, а стотици млади дежки очи са вперени в него. Няколко стихотворения, няколко народни песни, съпроводени с акордеон и китари, няколко хуморески, които изпълват помещението с звънливия смех на момчетата и после концертно рисуване. Из под опитната ръка на мичман Нанков върху белия лист израстват очертанята на завод, а до него моряк на пост. Народното

морячество пази и ще защитава смело завоеванията на българските трудици се — това е смисъла на нарисуваното. После из невиделица сякаш рукава гайдата, посрещната с весели подвиквания, смехове и взрив от ръкоплескания. Из двора се извива кръшно хоро. Отпускат се и най-свитите, останали на групи отстраня, хващат се на хорого, и земита къпти под лудите стълки на момчетата и момичетата. Развива се във въздуха немирно паднала къдрица на момиче, извиват се дългите ленти на моряшките барети.

После започват танците. Младите хора са възбудени, развеселени и увлечено играят в ритъма на музиката. А от време на време като виезани бомби избухват закачливи смехове и лицата руменееат.

И как да не са весели днес народната власт на Отечество фронт полага големи грижи за тях. Ето около двора са красивите жилища, в дъното е с вкус подредената чигалия, а в едно от зданията е чистата образцова лечебница за болните работнички. Тук на едно от леглата, облечена в бялата си престилка, тихо е заспала милосърдната сестра, може би след безсълно прекараната нощ над няколкото болни. И работничките от държавните текстилни заводи обичат своята народна власт. Това личи от трудовете им подвизи, личи от думите на работничките с които говорихме и от изказванията на председателката на СММ в завода.

Веселето и игрите не спират. Частъ е 1.30. Време е да се прибираме. Изпращат ни стотици размахани за довиждане ръце, стотици възторжено блеснали очи.

Излизаме, а в слънчевия следобед зад нас остава държавния завод „1-май“ със своите млади герои и героини на труда, готови за нови трудови подвизи в името на своя народ и за щастието на своята народна република.

ДУДЕВ

РУМЪНИЯ

Най-новата република Румъния е наша северна съседка. На изток и север тя граничи с Черно море и С.С.С.Р., на запад с Унгария и Югославия, а на юг с България.

В тези граници Румъния има една територия от близо 225,000 кв. км., с население от около 16 милиона.

Столицата на Румъния е Букурещ.

леми тежести и елеватори за товарене на зърнени храни. Сулина е град на устието на едноименен Дунавски ръкав. Кейт на пристанището е дълъг 3 км. и на него могат да пристанат 20 кораба от по 3,000 тона. Мангалия е малко пристанище на Черно море северно от нашата граница. Калараш е пристанище на Ду-

рещ. Градът има над 1 мил. жители. Един модерен град когото преди наричаха „малкия Париж“. Как ли ще го наричат за в бъдеще?

Най-важното пристанище на Черно море е Кюстенджа (60000 ж.) Той е морската врата на Румъния. Кейт на пристанището е дълъг 5 км. и на него могат да пристанат едновременно 43 кораба от среден тонаж. Елеваторите на големите силози за зърнени храни са в състояние да нитоварят 25 хиляди тона в денонощието. Петролните му цистерни са свързани с петролопровод идващ от вътрешността на страната. Разполага с два дока, един сух и един плаващ който позволява вдигането на 8,000 тонни кораби. В Кюстенджа е и военноморското уще на Румъния.

Бранла и Галац са големи градове на Дунава, а същевременно и морски пристанища понеже до тях достигат морски параходи от среден тонаж. Пристаната и на двата града са модерни, снабдени с кранове за вдигане на го-

нава. Намира се срещу Сицистра. Други пристанища на Дунава са: Олтения. До тук идва специален петролопровод за товарене на течно гориво. Гюргево е на 493 км. от устието на Дунава, срещу Русе. Кейт на пристанището е дълъг 2,650 метра и на него могат да пристанат едновременно 15 шлепа или кораби. Корабия, Бекет, Калафат са пристанища от вида на Турну-Магурели. През дунавските пристанища минава голяма част от стоките които се внасят или изнасят. При Черна-Вода се намира най-големия Дунавски мост по който минава железопътната линия от Букурещ за Кюстенджа; Други по-големи градове са Яш, Клуж, Сибиу, Плоещ е център на петролната област.

По своята форма на управление Румъния е република. Тя е такава от 30 декември 1947 год., след доброволната абдикация на последния румънски крал Михай.

БЕТОННИ КОРАБИ

(Продължение от 1-ва стр.)

Макар и при експериментални норми, което влияе донякъде върху производствения процес, ние дадохме добри постижения в новогодишно съревнувание. Шлосерите приветствуваха новата година с 116% наднормено производство, дърводелците 115%, арматурния отдел — 97% и общите работнички — 85%.

— Миналата година имаше случай на немарливости нехайно отнасяне с работата и злоупотреба с материалите, но благодарение на профгруппата, която допринесе много за изкореняване на тия пороци,

ДНЕС ДИСЦИПЛИНАТА Е ЗАТЕГНАТА И НАШИТЕ РАБОТНИЦИ ПРЕДСТАВЛЯВАТ ЕДИН ЗДРАВ КОЛЕКТИВ.

Така разправя управителя на предприятието В. Балтажиев. Нотой не скрива, че в процеса на работата има по някога и нередовности;

— Случва се някой поработват по-вече. Други по-малко или стават грешки при изчисляването на наднорменото производство, но работата е от такова естество, че не ни позволява едно по систематично строго разпределение. До сега работихме един модел кораби, които се изливаха с палубата надолу, а днес баржите са готови за четири нови шалани, които се работят с палубите нагоре. Имаме стол, където се хранят работничките.

Бетон бъркачките гъмжат. Елеваторите се пълнят с пълният волта на инженерера. Един ден кофражите ще се снемат и циментения корпус на корабите ще бъде спуснат във водата. Той ще премине в „Коралова“, където за да бъдат построени кабините за моряците, за капитана, ще му бъдат поставени машините и студения бетон ще зацели вълните на морето.

Б. Рикалов

ИЗ ЖИВОТА НА МОРСКИТЕ ЧАСТИ

РОЛЯТА НА МОРЯШКИТЕ АКТИВИ

След девети септември нашата войска стана нова по съдържание. В нея настъпи нов живот. Затова станаха необходими и нови форми на работа. Трябваше да се намери начин щото целия личен състав да участва широко в подготовката за овладяване на военните знания и за укрепване на морално политическото състояние. Не са достатъчни само усиления на командния кадър. Необходимо е „отдолу“ както се казва, редовната войнишка-моряшка маса да се впрегне за пълното им овладяване. Като израз на това се пристъпи към изграждането на активите. Това е съвършено ново понятие, което трябва да се разясни правилно. Думата „актив“ е френска дума, която преведена на български значи деятелен. И ние сме чували как в живота за ония хора, които проявяват някаква деятелност в производството или политическия живот да ги наричат, че са активни. В какво може да се изрази деятелността на един военен моряк. Тя е многостранна — толкова, колкото е многостранен и моряшкият живот. Например оня моряк, който е най-дисциплиниран полага най-много усилия за усвоването на своевременно морска специалност, който работи най-добре като добър отечественофронтонец-патриот всред своите другари, ето този моряк ние можем да наречем че е добър активист. Такива моряци ние имаме в нашите морски подразделения. Но необходимо е тяхната дейност да бъде организирана и разширена и всред останалите моряци. Затова е необходимо щото във всяка рота, кораб да се създадат активисти най-изтъкнатите моряци, които ръководени от заместник командира на подразделения и от командира на кораба да заразят със своята преданна служба своите другари и по такъв начин да изиграят огромна роля за укрепването на съзнателната дисциплина на корабите.

Като се има предвид, че всички моряци са синове на трудовия наш народ — добри патриоти, които виждат в лицето на ОФ бъдещето щастливо развитие на нашата страна, а в лицето на народната ни войска и народния ни флот — гарант за това развитие, то всеки моряк трябва да има стремеж да бъде моряк — активист. А всеки командир и заместник командир да работят за организирането и укрепването на моряшките активни, които да легнат в основата на нашата служба.

Лейтенант КАЛЧЕВ

ДОСТОЙНИ ИНИЦИАТИВИ

До като извън назармата целият български народ напруга своите усилия за изграждането на нашата народна република, нашата народна войска не иска да изостане от времето. Един нов живот, един нов дух обитават днес нашите моряци. Те, като че най-добре чувствуват свободата, като че най-добре виждат изгрялата звезда на 9 септември. До като по-рано на войника не се позволяваше дори и да мисли, а само като работ да действуват и изпълняват волята на „негово величество“, днес той съзнателно гради и укрепва своята воля, за да може утре, когато „негово величество“ народа го призове към отбрана, да може по леко да се справи със суровостите, които ще му се изпречат по пътя. Днес морякът се чувствува свободен да беседва по всички въпроси със своя народен командир, но не е само това, той проявява самоинициативи, достойни за подражание.

Моряците от отделение 103 по свои почин събраха 15,000 лева за поставяне основите на една библиотека за поделение. Вече са закупени 75 книги и е избран библиотекар, измежду самите тях. Ето новото за което в миналото не можеше и да се мисли. Моряците са горди, че са основоположници на едно добро дело в флота.

Мич. П. р. Н. Вугев.

МОРЯЦИ ОТЛИЧНИЦИ

При произведените изпити в поделение 103 са се отличили следните моряци: Павел Гостинков Дантов, Манол Стефанов Манолов, Йосиф Бернадов Босилков, Иван Иванов Стойков, като са получили оцено 6.

Хвала на тия съзнателни моряци от народния ни военно-морски флот, които работят неуморно за усъвършенстването на своята строева и морално-политическа подготовка!

ГОДИШНО СЪБРАНИЕ НА ПРОФОРГАНИЗАЦИЯТА ПРИ МАТЕРИАЛНОТО ОТДЕЛЕНИЕ

На 20 т. м. Профгрупата на военните служители от Морското Интендантство уреди своето годишно отчетно събрание.

Пред присъстващите работници др. секретар докладва отчета на профгрупата за дейността ѝ през 1947 г. Събраниято намери, че в организационно и културно-просветно отношение резултатите не са много задоволителни и се изказа препоръка през 1948 год. да се съдействува активно от страна на членовете за затягане синдикалната дисциплина и засилване на културно-просветната работа с изнасяне беседи от синдикален и политически характер и колективно четене на в. „Труд“.

Накрая беше избран новия профкомитет.

Стоян Зидаров
Андрей Ташков
Стамат Пивчев
Михаил Стойков
Милю Димитров
Димитър Станчев
Петю Митев
Христо Николов
Белчо Савов
Прочетена бе следната

ния с подходящи беседи по теоретични политически и стопански въпроси;

9. Да се подобри храната в стола и се намерят средства за неговото кредитиране;

10. Да се подобри хигиената в предприятието, като се направи банята за използването от работниците и поставяне дървен под в печатницата — словослагателското отделение.

11. Да се направи гардероби за опазване дрехите на работниците.

12. Да се улесни почивката на нуждаещи се др. чрез фонда „Отдох и Култура“;

13. Обещаваме, че ще работим с всички сили в качествени и количествено отношение в чест на II конгрес на единната О.ф. организация и ОРПС.

14. Да живее славният ОРПС. Военните служители.

15. Да живее О. ф. начело с любимия учител и вожд мич. председ. др. Георги Димитров.

За събраниято **ЗИДАРОВ**

ОБЯВЕНО СЪРЕВНУВАНЕ

Предвид на нуждата от активна работа при обучение на екипажите и доброто поддръжане на корабите, мич П. р. Георги Овчаров — механик, предлага съревнуване на всички механици от своята част, по следните точки:

1. За най-малък разход на горивни и смазочни материали и за най-малко изхабяване на машините по правилата предвидени в инструкцията.

2. За най-добре подготвени мотористи, за най-добре усвоен материал, предвиден в програмата.

3. За най-добре почистени машини и трюмове.

4. Винаги и във всяко време кораба готов за поход.

5. За никакво закъснение на кораба по вина на машинната команда.

Съревнуването ще продължи до 1-ви май 1948 година.

РЕЗОЛЮЦИЯ

1. Да затегне трудовата дисциплина в предприятието;

2. Намаляване до минимум закъсненията и отсъствията и опълчаване на работния ден;

3. Икономично разходване материалите и оползотворяване остатъците;

4. Провеждане съревнувания и ударничество.

5. Да се настоява и следи за редовното изплащане надниците, заплатите и всички възнаграждения на работници и служещи;

6. Да се уредят през годишната трудови бригади в помощ на селото;

7. Да се увеличи броя на абонатите за в. „Труд“ на 50%.

8. Да се засили просветата в предприятието, като се уреждат по-чести просветни събра-

ПОДВИГЪТ НА ЕДИН АЛБАНСКИ МОРЯК СПИРО КОТА

В нова Албания се срещат много примери на силна любов към Родината и редна смелост. Тия примери се дължат на една младост която до вчера води кървава борба за освобождение, а днес се е устремила към изграждане на своята Народна република Албания.

Един от тия примери е подвига на народния герой на Албания моряка Спирос Кота.

Спирос Кота не е военен генерал, а прост моряк от семейство на бедни работници. Но, притежаващ най-възвишените чувства на любов към Родината и народа той е станал с своя героизъм, своето себеотрицание, своята безгранична преданост пример на верен боец от народната армия. За неговия подвиг председателят на народната република, по предложение на министър-председателя генерал Енвер Ходжа е награден Спирос Кота с най-високото отличие на народната република Албания, ордена „Народен герой“.

Морякът Спирос Кота със своята героична постъпка доведе сам, от средата на Адриатическо море стражевия кораб „Мужо Улкинаку“, ликвидирайки трима дезертьори, които се намираха на борта и които искаха да избягат в Италия.

До сега генерал-полковник Енвер Ходжа бе единственият човек награден с това отличие. Със своя героичен жест Спирос Кота спечели любовта на целия народ и стана пример за народната армия на Албания.

Неговият героичен жест е толкова възвишен, че изглежда като легенда.

На 1 юни моряка Спирос Кота е бил стражник на стражевия кораб „Мужо Улкинаку“ за котвец в пристанището на Дурацо. Към 4 часа следобед пристига на кораба, подполковник Влахе Буши придружен от други двама моряка. Тримата заявяват на Спирос Кота, че незабавно трябва да отплуват за да се присъединят към комисаря на подразделения им, който се намирал в открито море, на борта на един влекач.

Няколко минути след това кораба излиза в открито море. След по-вече от два часа плаване пилотиран от един от моряците той се намирал на около 30 мили от Дурацо. Не се

виждало нито влекач нито комисар. Спирос Кота започва да се безпокои и да се съмнява че има нещо нередно в това плаване. Запитвайки подофицир той получил следния отговор: Ние ще отидем в Италия и от там ако пожелаем ще се прехвърлим в Америка. В Италия ще се срещнем с Митат Фрашер, Абас Кули и много други. Ще получим лири стерлинги и долари в изобилие. Ще се върнем в Албания след дебаркирането на англоамериканците. Тогава нашата постъпка ще бъде възнаградена и ние ще заемем големи постове. Морякът Спирос Кота се преструва че е доволен от това обя-

вление, слиза в кабината на кораба, взема своя пмайзер и избива тримата дезертьори. Корабът лишен от своя кърмчия започнал да се носи по вълната на вълните. Ноща се спуснала и положението станало трудно. Въпреки че не разбирал нищо от навигация Спирос Кота уловил кормилото и след дълго плаване пристигнал в Дурацо, на борда на „Мужо Улкинаку“. Спирос Кота изпълнил своя дълг с чест.

Днес в Албания големи и малки познатат Спирос Кота, Целият албански народ говори с възхищение и гордост за героичния подвиг на тоя смел моряк.

КАК ОПОЛЗОТВОРЯВАМЕ

СВОБОДНОТО ВРЕМЕ НА МОРЯЦИТЕ

В един от тълите на помещението е създаден приятелският за самообразование и културно-просветна работа. Черната дъска, две маси отрупани с вестници и няколко шахматни дъски, както и пейки за сядане. Стените са украсени с поучителни афоризми и бойни лозунги.

Всяка вечер тук се събират кръжоците за културно-масова работа. Работи се систематично по взаимния метод с постоянно съдействие и ръководството на командирите.

Водят се колективни четения. Току-що е привършено разглеждане на многооучителната книга „Село Борово“.

Курсът по математика напредва бързо. Сега се преминава аритметиката от I клас. Интересът към нея на всички моряци е забележителен.

Заниманията по физика са не по-малко интересни. Тези, които са я изучавали, сега оперират знанията си и същевре-

менно запознат своите другари с най-необходимите физически закони и тяхното приложение.

Кръжокът по техническата част си е поставил за задача: усъвършенстване в моторното дело и практически съвети. Изнасят се новостите в техниката, изобретенията и рационализацията. Скоро бе изнесена беседа за „Радара“ и неговото приложение. Предвидено е изнасянето на научно-популярни беседи за обща култура и такива по специалностите на моряците. Започват се моряците с биографията на бележити личности — строители на социализма и учители на прогресивното човечество.

Съставени са хор и танцуваната група, които се представиха много добре пред цялата част на Нова година. Тогава бе изнесена едноактната пиеса „Лонци“ от Крум Кюляков със сюжет от борбата на партизаните с полицейските хайки в над-

СЪБРАНИ СУМИ ЗА БИБЛИОТЕКА

Моряците от подразделения 102 във флота — Варна са събрали сумата 21,000 лв. и са закупили с тях художествена и научна литература, като с това са положили основата на библиотека в подразделениято.

Същите са събрали и друга сума с която са закупили грамофон за подразделениято.

Подделение 104 също е подготвило инициатива за създаване на библиотека и до сега са събрали около 20,000 лв.

Моряк

КАКВО НАУЧИ КОЛЪО В КАЗАРМАТА

Близко до Варна всред разкошна местност край морето се намира лагерът на младите моряци. Три красиви сгради разположени амфитеатрално по брега служат за жилища. Между тях се издига набързо сложен стожер. Младите моряци с „ура“ издигат върху него всяка сутрин родния морски флаг.

Днес е неделя. Моряците са свободни. Пък и времето е тъкмо за почивка. Мислиш, че е пролет.

На терасата царят оживление. Разхвърляни са одеяла, сламеници и кюфарни. Едни от моряците шумно разговарят, други се кърпят, а трети четат. Вълна е любимаца на ротата, Колю. Той пише и то пише истинско писмо. Пълончи молива и нарежда: „Цецо, душкето моето!... После поглежда написаното, кривн глава и се усмихва. Радостно му е на човека. Спомяна си го когато дойде в казармата. Това беше едва преди два месеца. Един свят чорлав. В косата му какво ли нямаше. С дрехите трябваше да влезе в апарата за изпарване. А сега не мога да го позная. Колко голяма промяна за толкова късо време. Кой преди 9 септември би повярвал, че казармата така ще променя хората.

Колю е роден някъде из Добруджа. За него света бил само родното му село. Разказва ми, че когато се изкачил за пръв път на една висока чука и видял няколко съседни села, ахнал: „Бе всичко това е България“. С такива познания той дойде при нас — не учил нищо, не чел нищо.

Аз не подозирах, че все още у нас има хора с толкова ограничени познания и отчужденост от живота. Колю само орал и копал. От тъмно до тъмно на нивата. Селото било от няколко къщи и нямало условия за обществен живот. Тука в казармата той бързо набави изгубеното. Първата ни работа бе да го научим да чете

и пише. Другарите му се заловиха с удоволствие за тая работа. Резултати имаше още първите дни.

Спомням си първия час по морално-политическа подготовка. За Колю всичко което говорихме беше ново. Известен му беше само Г. Димитров. Попитат го.

— Колю, кой е министър-председател на България?

— Др. Георги Димитров, устотин корабник.

— А кой е министър на народната отбрана. Ще се запъне и после бодро:

— Др. Георги Димитров, устотин корабник.

Той знаеше само това име. Всички министри носеха името Г. Димитров. Но елате го попитайте днес. Ще ви изброят на пръсти всички наши общественици. Колю растеше не всеки ден, както казват хората, а всеки миг. За него беше всичко ново. Ако първите дни не можеше да изговори: „попадение, комунизъм, социализъм“, той днес свободно ги произнася и може дори да ви даде обяснение върху тях. Може да се сметне за преувеличено, но само за два месеца той стана човек. Направи го такъв нашата обновена отечественофронтонска казарма.

Сега той пак плуе върху молива и реди писмото до своето момиче. Тревожи го само мисълта, че и тя не знае да чете и друг ще чете интимностите му. Но щом се забърне в отпуската първата му работа ще е да я научи да чете и пише.

Моряк СВЕТЛОВ

Мич. П. р. Ст. Шахларски

ЧЕТЕТЕ

НАУЧНО ЗАБАВЕН ОТДЕЛ

ЕНЦИКЛОПЕДИЯ ЗА МОРЯКА

АБОРДАЖ — тактика на морския бой през епохата на гребния и ветроходен флот. Това е сцепление на корабите за ръкопашен бой, при което екипажите се навървят един върху друг.
АСТРОЛЯБИЕ — ъгломерен инструмент за измерване височината на слънцето. Създаден е употребявал до началото на 18 век.
АСТРОНОМИЯ — наука от древните времена изследваща природата, движението и разположението на небесните светила.
АВАРИЯ — чувствителна повреда на кораба, неговите средства, товара или всичко заедно.
АДМИРАЛ — древно арабска дума „Йемир“, което значи началник, заповедник, повелител.
АМБРАЗУРА — отворение в оръдейните кули или в оръдейните цитове, обикновено с елиптическа форма, в което се движи

СКРЪБ И ДОЛАРИ

(Американски некролог)

СКРЪБНА ВЕСТ

Мистер Смит от магазина „Д. Смит & сие Лимитед“ с капитал 500.000 долара, с присърбие съобщава за смъртта на своята многообична жена и използва тоя случай да информира клиентелата си, че неговия главен магазин ще бъде затворен за два дена поради уреждането му.

Неговото отваряне ще съвпадне с едновременно отваряне на два други клона, единият на улица Н...№ 4, другият на улица К...№ 3.

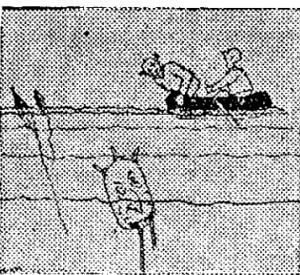
Този последен клон ще открие отдел за четки и ще хвърли в рекламна продажба по случай граура 2.000 партиди четки за зъби по 1 доллар и 65 цента. Не пропускайте случая!

Погребението ще се извърши в събота 17 януари, 14 часа.

Фоторепортер

. . . на работа

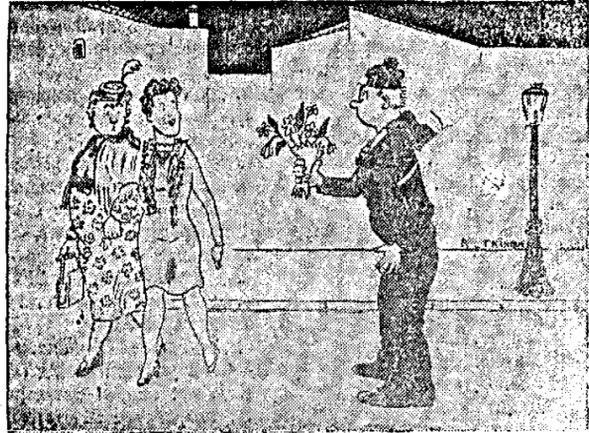
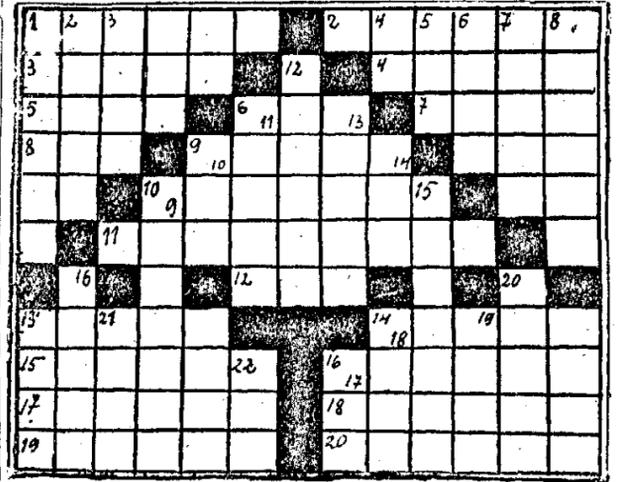
—Внимавай, тази мина е немска и е опасна! —Не бой се, аз бях на фронта в Унгария и зная как да се разпразям с фашистите.

Четете Акула

Той е служил в Морските войски

БОДОРАВНО ОТВЕСНО

1. Командира на отряда който торпилера „Хамидие“ 2. Проток при който стана най-голямата морска битка в 1905 г. през Руско-Японската война. 3. Нос в Черно море. 4. Двигател. 5. Градинско цвете. 6. Област в Германия с най-много въглища. 7. Островче в Червено море. 8. Музикален увод на операта, 9 Прочут френ. скулптор. 10. Командир на Морските войски. 11. Поръчителсва. 12. Местомимение (мн. число). 13. Град на Черно море 14. село в Карнобатско 15. Мъжко име. 16. Далечноизточна морска държава. 17. Град на Прибалтийска държава 18. Град на Бяло море. 19. Игра на букви. 20. Вид поет. произведение.

— Я го виж, още не е станал отборник пкъ, се осмелява... („Cois bleus“)

ЗАГУБЕНОТО ПОРТОКАЛЧЕ

Защо плаче това портокалче? В коя ли улица се загубило Който го намери да го предаде на законния му собственик мичман Сепунджиев!

Ето го!

Човекът с красивите мустаци, който не изпълни обещанието си да даде за нашия вестник една статия относно пожарното дело

ДУЕЛЪТ

Дуелът между „Акула“ и „Стършел“ се състоя в София, в огромния Дом на хумора, стия „Ха-Ха“. Сцената е покрита с специален пясък — бързо попиващ кръвта.

Точно в 0080 часа удари гонг.

На сцената се появи древно Кайн, заемащ щатната длъжност „Съдник-екзекютор“ в дома на хумора. В десната му ръка блести историческата секира с която той, на времето беше мащан, нещастния си брат Авел, който му разправя първия стар виц.

Кайн с тържествен глас откри събранието и обяви условията на дуела:

— Двубоя ще трае два рунда по 15 минути.

Смехът на публиката ще се измерва със специален уред — смехометър. Показанията върху циферблата на смехометъра ще определят кой е победителя.

Кайн включи смехометъра и гръмна със сигналия пистолет.

Чу се бръмчене на крила и до катедрата качна Стършела: Той натисна небрежно с кутрето си едно копче и извнезапно отворения таван на салона започна да вали пороендъжд от хиляди броеве „Стършел“.

Публиката наскоча и се хвърли по всички посоки да взима броевете.

Залата се разлюля от смех и ръкопляскания. Дежурните санитарни започнаха да изнасят принадлежките. Няколко бременни жени, от напрежението на смеха родиха отрочета, от двата пола.

Стрелката от огромния смехометър лудо изтича до циферблата си и изкочи от орбитата си

Когато след половин час всички утихна Кайн отново изрече:

— Думата имат Акулите.

След това гръмна със сигналия пистолет и включи новопоставения смехометър

Акулата—дуелант се изправи пред катедрата.

— Драги присъстващи дуела беше виц.

Въпросителните и удивителните затрепяха като нимбусови косъмчета над главите на присъстващите

В този съдбоносен миг от дъното на залата едно от малките отрочета извика: —А-аа-аааа. Значи вие си плавихте леклама, а бати стълшелите го взеха много навъгле. А-аааа-ах вие немлянцици.

В залата избухна атомен смех. Прозорците се издуха като вендузи.

Самите дежурни санитарни бяха изнесени на носилки.

Смехометърът се нажежи и стана на локва разтопен метал

Кайн излезе с тържественна стъпка на сцената и със спокоен глас (той беше глух от старост и не чуваше) обяви:

—И двата смехометъра са повредени—понеже не издържаха напрежението

Дуела по точки се печели от „Стършел“ и „Акула“ наравно.

—Кой, кой, . . . какво? завика недоочулата публика.

—Мълчете—гневно кресна Кайн и с древната брадва разцепи до долу лудкосоно полираната катедрата.

—Повтарям резултатите. Победители: „Стършел“ и „Акула“.

Победени: всички скупни и прекалено сериозни типове, които мислят, че може да се гради Република без смех-Край. Айде одите си — и се прозвизна предупредително.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Във връзка с провежданите напоследък в всички части кратки курсове върху новия материал по физическа подготовка с офицерите и подофицерите от морските войски и започването на новата спортна 1948 година, се налага да се кажат няколко думи за физподготовката.

Значението на физподготовката за обезпечаване на боювата и подготовка е огромно. Чрез физподготовката, в нашите моряци, бреговици и войници от водосамолетното ято, ще се култивират и насаждат ценни психофизически качества, като ловкост, смелост, съобразителност, бързина и пр. и създават ценни здравни и физически навики и желания за победа.

Все още обаче на много места, дори от страна на някои малки и големи командири, на физподготовката се гледа като на празна работа, на такана, която пречи на подготовката на хората им, а други гледат на нея несериозно, формално и я смятат като средство за загълвяване на свободното време на хората.

Всички тия разбирания и мнения са естествено погрешни и особено днес, в нашата обповена Народна войска не могат повече да се търнят, като се явяват не само вредни, но и пречещи за правилното, цялостно и системно обучение на хората.

Крайно време е да се разбере от всеки един, че нашата Народна войска върви вече по нов път на развитие и по отношение на физическата ни подготовка, което ни налага ново отношение към нея и поставя нови задачи, от които по-главните за нас са следните:

1. Осъзнаване, от всички военни чинове огромната роля която ще има да изиграе физподготовката в нашата армия и вземане присърдие нейното провеждане, особено от отговорните командири и завеждащи физподготовката в частта офицери и подофицери.

2. Отчитане грешките от миналата година в спортно отношение, вземане мерки за тяхното неповтаряне и подобряване на достигнатите резултати по отделните дисциплини.

3. Извървяне начина на старото вредно висепено провеждане на утринната гимнастика и вземане присърдие и провеждане новите научни основи и методи на физическото възпитание и новия учебен материал по физподготовката, като правилното провеждане на утринната гимнастика, плуване, гребане, петроходство, жну-жину, ръкопашен бой, борба, бокс, лека атлетика, бягане на късо разстояние, бързото преминаване на спортната пътека и пр., като груповите игри, футбол, волейбол и др. изостанат поназаден план.

4. Масовото спортуване по изводно и ротно и даване предимство на водния спорт и модерните стилове плуване като кроул, морско, транспортно, и др. дисциплини, съобразно естеството на службата в морските и брегови подразделения.

5. Осигуряване на цялостното и системно провеждане на физподготовката по частите чрез подтягане на старите и набавяне на нови спортни съоръжения, уреди и постройка на необходимите спортни пътеки и игрища, без да се чака само на материална подкрепа отгоре.

6. Рационалното използване знанията на зав. физподготовката в частта офицер и подофицер тяхното активизиране и използване от всички чинове изпратената от м. г. спортна литература към библиотеките на частите.

Изпълнявайки така нашите задачи в това отношение, ние ще можем да изпълним и повелята която Народната О. Ф. власт и нашият учител и вожд др. Георги Димитров ни поставя: „че само една физически добре развит и издръжлива войска, е способна да брани своята независимост и национален суверенитет, против заглахи от където и да идват те, което е толкова необходимо за сега“.

Мичман 1 р. Ст. Йорданов

БИСЕРЪТ

От незапомнени времена бисерът се счита за един от най-редките и най-скъпоценни камъци. Още в 2500-та година преди Христа в средния Китай бисерите са се ценили повече от елмазите и рубините.

Дълго време тайната за образуването на бисера се е считала за неразрешима загадка. Едва в 1554 година учените установили, че скъпоценния бисер има форма на кръгло или продълговато зърно, представлява от себе си нещо като оток вътре в черупките на бисерната мида.

Този оток — бисерът се явява като утайка на седефения слой на черупките около попадналият вътре чужди тел: несъщности, водорасли и паразити. Бисерът се състои от концентрически слоеве органически вещества пропити с минерални соли.

Най-хубавият вид бисер се добива в Индийския океан в моретата на горещия пояс. Бисерните миди обикновено лежат на дълбочина от 5 до 30 метра. Ловците на бисери събират мидите гурквейки се във водата без каквито и да е водозащитни прибори. Този труд е много опасен, и често някои водозащитни стават жертва на акулите.

Не само в топлиите морета се добива бисер. В СССР из реките на северния край, Карелия и Сибир се срещат речни бисерни миди (перловици),